

İlban Orkun Karamüftüoğlu

- şiirler -

Yayın Tarihi:

02.09.2025

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

2+2 Eşittir 4 Etmedi

Söyle sevgili hayat güzel mi?

Ne güneş kadar karanlıksın,
Ne de bir kara delik kadar aydınlık,
ömrümde zelzeler oluşturdun,
kalbim, ruhum yer değiştirdi...
zamansız zamanlamaların, ruhumda ağır tahribata yol açtı,
söyle sevgili memnun musun ?

geç kalmış olmanın acısı mı daha ağır ?
yoksa erken kaybetmenin bedeli mi ?
istediğin kadar güneş ol, aydınlat çevreni,
kalbimi ısıtmadıktan sonra ne işe yarar aydınlık !
sen gelecek olacaktın!
bir çocuğun kurduğu gibi hayaller kurdum,
şimdi di li geçmiş zamanda yaşıyorsun...

keşke her şey matematik gibi kolay olsaydı,
mesala, 2+2 eşittir dört olamıydı,
ama koşullar buna elvermedi .
çözüm sendin, bendim, gelecekti, zamandı!
sen gittin bir sürü bilinmeyen geldi!
söyle sevgili matematikte hiç mi başarılı olamadın!

bir şarap gibiydin, içimi güzel etkisi ağır.
sözler anlamlı, hayat yaşanılmaz.
rüyalarda yaşamak güzel, uyanmak bir felaket.
gözlerini dinlemek tarifsiz bir heyecan,
sözlerin en ağır cehennem...
sözlerinde yanıyorum ey sevgili,
yüreğin hiç acımıyor mu ?
bu kadar kolay mı elveda!

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Acımda Sensin

nefes alamıyorum, yüreğim sıkışıyor,
deli gibi ağlamak istiyorum,
ama ağlayamıyorum,
yanıyor beynim,
ama ellerim buz gibi,
dona kalıyorum öylece,
tepkilerim yavaşlıyor,
hayat anlamsız gibi,
manayı sende arıyorum...

ben sana ne kadar mecbur olabilirim ki, diye düşünürken,
ben senin her zerrene mecburmuşum..
geç öğrendim, erken kaybettim...

her an aklımda olman yetmezmiş gibi,
birde yüreğimi tamamen işgal ediyorsun!
sevgimde sensin, acımda.
hasretimde sensin, hayalimde

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Alışamadım

Yaşadığım en güzel hayat sendin
Beceremedim
Çünkü kazanmak bana göre değildi
Hep kaybetmeye alışmışım

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Anka

Her gecenin bir güneşı vardırda,
Sen hiç kıyamete uyandın mı ?
Kıyametten korkma eğer yerin cennetse!
Peki benle cehenneme de var mısın ?

Ben cehennemden de korkmam,
Yerim sonunda cennetse!
Ateşimden doğarım bir Anka gibi!
Küllerinden doğmaya da var mısın ?

Korkar mısın yeniden doğmaktan!
Yeniden doğan geçmişte olur mu ?
Herkes bakar ama göremez !
Sen bakıpta görenlerden misin ?

Görmek bir maviliği ya da yeşili,
Sen hissedendenler misin ?
Söyle Anka, doğmak yeni başlangıçlara,
Seni mutlu eder mi ?

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Anlar mısın beni ?

Ey sevdam,
Ruhun ne kor oldu bana,
Yanmak illaki ateşte mi olur?
Ben sende yansam, sende doğsam olmaz mı?

Ey aşk,
Nefes almasanda, yine sarsan beni,
Hava gibi...
Ya da toprak olsan bana,
Ben sana Çınar,
Kök salsam sende ?
Söyle ey son bahar, yaprağım fayda eder mi sana?

Ellerimi uzatsam sana, tutma olur mu?
Olurda tutarsın, sonra bırakırsan...
Dayanamaz bu yüreğim, kahr olur,
Anlar mısın beni bilmem?
Ben sende doğdum, sende de ölsem,
Anlar mısın beni?

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Aşk

Hayat: yaşadıklarımız kadar ve
yaşayamadıklarımızdan daha büyük ve kısa .
Her şey "zaman" mıdır yoksa?
Bir hayatta kaç zaman sığar?
Yaşamak hayata devam etmek midir?
Yoksa yaşamak ölüme yaklaşmak mıdır?
Hayatta anlam nedir?
Tek başına insan mutlu olabilir mi?
Yoksa insan sevgisiz hayata devam edebilir mi?
Hiç yaşayan ölüler gördün mü?
Ya da yaşıyormuş gibi yapan...
ne zaman mutlu olur insan ?
Ya da bir gülüşte var olur.
İnsan önce kendinde var olmalı da,
başkasında var olmazsa aşk olur mu ?
Aşk neydi sahi?
İlla göz yaşı mı
ya da bir yaralı yürekten mi ibarettir?
Niye var olmaz insan aşkta ?
Yaşamak ağır gelir bazen...
Bazende hızlı akıp gider yok olur zamanda.

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Aşkın Yazgısı

Biter o anda, sevda der adına,
Gerçek der adına seni sarınca.
Sen sarılınca cihan sana güler,
Oysa o, kendi karanlığıyla beslenir...

Ölüm alnına çizilmiş bir çizgi,
Şevdanın gölgesinde solan aşklar.
Ölen bulmaz baharını hiç,
Oysa seninle yaşamak bir mucize...

Senden uzak, ölüm bile güzeldi,
Kim ister ki sensiz bir nefes?

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Aysel

Aysel,
Belli ki ismini anlamamışsın,
Ben sana çok doğru geldim,
Bir dinle dedim Özbi'den,
Bir de oku dedim Atilla İlhan'dan...
Aysel,
Çok şey yaşadık,
Çok şey gördüm ve öğrendim.
Aysel,
Silince fotoğrafları, mesajları, isimleri...
Söylesene benden hatıramı nasıl sileceksin?
Bende bir numaran kalmıştı,
Eksik kalmasın, onu da ben sildim.
Peki yaşanmışlıklar silmek öyle kolay mı ?
Artık paylaşmadığım bir hayatın devamısın,
Umarım paylaşımcıların seni mutlu eder...

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Bakmak marifet ister

Öyle bir bakki bana
Öyle güzel ve masum,
Öyle bir bakki bana,
Kimselere sezdirmeden,
Öyle bir bakki bana,
Nefes olsun bakışların bana,
Öyle bir bakki,
Hayat dursun gözlerinin önünde....

Yazmak istediğim şiirler var sana dair,
Ama bir kelam nasıl ifade edebilir seni,
Nasıl başarırım bunu bilmiyorum...
Yanımda olmadığında özlüyorum, Yanımdayken hicran duyuyorum...
Alışmamışım doğru söze, ırak kalmışım,
Senden doğruları duymak beni yıkmadı,
Aksine bir o kadar hoşuma gitti,
Her ne kadar Canımı acıtsada...
Öptüm senin gamzelerinden,
Dünyam sen oldun.
Baktım gözlerine,
Evrenim sen oldun...
Nefesini içime çektim, Yaşam sen oldun

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Beklemek

Seni beklerken
zaman geçmez iken
bir ömür nasıl bitiyor ,

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Belki Bir Gün

Belki bir gün cennetinde buluşacağız,
Şimdi yangını söndürülmez bu cehennemin,
Ama gözlerin hep cenneti anlattı bana...

Aysel, *"Müzeyyen, bu derin bir tutku!"* derdi,
Ben sana tutuldum,
Tutkudan kurtulamadım...

Elbet, ilelebet cennetine varacağım,
Fakat bugün gözlerim sılada,
Gönlüm cehennemin korunda yanıyor.

Söyle sevgili, ne zaman kavuşacağız?
Bir vefa çiçeği uzatsan,
Bir bakış, bir dokunuş...
Ya da bırak, yanayım bu cehennemde!

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Bencillik

Kaybediyorum,
Kendimi, zamanımı, hayatımı...
Hep birileri için var olmak zorundasın
Herkes senden önce gelmeli
Önce onlar mutlu olmalı
Kıymeti önce onlar görmeli
Hayatı önce onlar yaşamalı
Onlar istedikçe konuşacaksın
Onar istedikçe güleceksin, mutlu olacaksın
Her şey onlarda olmalı,
Öyle bir benzin döküp kendini ateşe vermeni bile onlar karar verecek
Kısacası arkadaş sen sen olmak istedikçe hep birileri senle savaş verecek
Sırf Sen sen olma diye
Yok arkadaş yok ben herkes olamam önce kendim olacağım
Önce kendimi seveceğim
Önce kendimle mutlu olacağım
Önce ben güleceğim
Ben konuşacağım
Ben yazacağım
Ben seveceğim
Var olacağım
Var olacağım...

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Bir Gece

Öylece gül bana uzaktan,
Karşında ki seni anlayamaz,
Sadece hatırlamalısın!
Bir gece mi yeter sana ?

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Bulmak

Özlemek yalnızlığında çoğalmaktı,
Çoğalmak yüreğini sarmaktı,
Kaybetmeden bulamazsın.

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Çalışmak

İşte bir garip insanoğluyuz...

Tahammül edemiyoruz; doğruya, güzele, iyiye...

Hep aldanıyoruz, başarılı olacağız diye kandıığımız hayallere.

Çok çalışmak başarı getirmez! Doğru zamanda, doğru yolda çalışmak başarıyı getirir.

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Çaresizlik

Şimdi alabora olmuş bir gemiyim,
Okyanusun ortasında,
Hangi liman beni kabul eder ki!

Hadi etti diyelim,
Alabora olmuş bir gemi,
Nasıl varabilir ki!

Şimdi bir kurtarıcı lazım bana,
Kendi limanına çekecek...

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Çocuk Gibi

Ne gök yüzü senin kadar anlamlı,
ne de güneş...
Senin ışığın hayat, bu yavan gönle,

Gökkuşağı seni anlatmaya kifayetsiz,
Siyah beyaz tek kalsa sana yetersiz,
Martılar var uçan,
Kuşlar ötüşür ama,
Sesin ne anlamı var ki
senin suskunluğunun yanında...

Bir umut, bir ışık,
Bir tek sen yeter bana,
Ömür olsan bana,
Ölüm olsan bana,
Ölsem sende,
Kalbine gömülmek isterim,
Yüreğin mezar olur bana....

Gündüz gece ne fark eder,
Renkler, sesler çeşit olsa,
Sensiz neyler Bana,
Sen var ol bana

Su kadar berrak ol bana ,
Güneş kadar sıcak,
Evren kadar büyük gel bana,
Sar beni sevginle,
Yaşam bulsun bu kalp sende...

Seviyorum işte,
Öylece seviyorum seni,
Şevgin yetersiz gelir sana,
Özlem anlamsızdır sana,
Sen bana ölüm,
Ben sana yaşam,
Yaşamınla sar beni,
Seviyorum işte seni....

Neden diye sorma,
Sevmek nedensiz değil tabi ki,
Sözler, hisler,
yaşanmayalar anlam bulur sende,
Seviyorum seni işte,
Öylece ...
Bir çocuk gibi
Öylece

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Çocuk Yüreklim

Ruhun huzur bulur mu?

Ne yaraların varmış çocuk yüreklim,
Öpsem o yüreğinden faydası dokunur mu?
Sarsam seni, bir baba gibi sımsıkı, ruhun huzur bulur mu?
Götürsem seni bir deniz kıyısında huzura, aklın geçmişinde kalır mı?

Bakma bana öyle, Aşık oluyorum işte!
biliyorum, üstüm başım yara bere içerisinde,
kalbim de çok kirlenmişti üstelik...

nefes almak yaşamaya dair bir kanıt mıdır?
insan nefes alırken ölemez mi ?
kalbim,
benim de kalbim de çok yara var be çocuk yüreklim...
sen, sadece sende yaşadığını mı düşünüyorsun,
yanılıyorsun!
bende yaşayanda bir sen var artık,
Dünyama güneş oluyorsun,
Ciğerlerime oksijen,
Yaşamıma zaman sen oluyorsun,
Saatlerim sen, günlerim sen...
Ömrüm sen olacaksın,
Çocuk yüreklim...

İlban Orkun Karamüftüoğlu

özömsüz Denklem

Bir insan nasıl bu kadar özlem duyar,
Hemde neyi özlediğini bilmeden,
Bilmeden özlemek niye bu kadar acı verici!
Hayat, zaman içinde akarken neden bu kadar yavaş,
Zamanımı, bende eksik olan ne hızlandırır ?
Niye bu kadar ararken bulamıyorum
Niye bu kadar yüreğim acıyor
Beynim karışık
Ruhum çözümsüz denklemler barındırıyor..

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Denklemsin

Silindi rüyalar, hayaller...
umutlar silindi,
gök yüzünün maviliği,
bir ormanın yeşilliği,
akan bir nehir silindi.

düşünemiyorum artık,
hayatımdan sensizlik silinemedi...
göz yaşlarım kurudu...
olur olmadık zamanlarda hıçkırıyorum sadece,
özlüyorum...
anlatamıyorum ...
bağırıyorum duyuramıyorum...
seni yokluğunda seviyorum..
alışmadım...
alışmamı bekleme zaten,
sen sensizliğe alışabilir misin ?
ya da umutsuzluğa...
kaybetmek istemiyorum,
ama denklemler karmaşık geliyor,
hiç aşkta denklem olur mu deme!
sen başlı başına bir denklemsin...

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Doğuş

Güneş bugün doğacak,
Karanlıklar aydınlanacak.
Umut topraktan çıkacak,
Bugün göğü saracak.
Gökten cemre düşecek,
Biri sana, biri bana.
Yeşert ne olur,
Sende filizlenmek istiyorum.

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Dokunmayın ağlarım

Çok zaman geçti..
Zaman anlamını yitirdi..
Dokunmayın ağlarım...

Sen bu gönülden hiç gitmedin,
Geceler gündüze, gündüzler gecelere hasret kaldı..
Ama sen bu şehre hiç gelmedin..
Dokunmayım ağlarım...

Anlamak mı zor anlatmak mı?
Gel yaşalayalım desem,
Bu şehre uğrar mısın ?
Dokunmayın ağlarım...

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Edebiyet

Kırk günü bulmadım daha,
Ama yıllar geçmiş gibi yol aldım.
Sanki bir adım sonrası yoktu,
Sanki dünya orada bitiyordu.

Oysa görsem cennetini,
Dokuz değil, bin dokuz köyden kovulmaya razıydım.

Aşıktım ben sana,
Delice, safça, gözü kara.
Hep aklımda kalacağına inandım.
Ama olur da bir gün aklımı yitirirsem,
Kalbim unutmasın diye
Çizmedim mi gözünü, kaşını?

Şimdi kolumda bir dövme;
Bana bakan o gözlerin,
Hafızama kazınmış kaşların.
Kim unuttur ölene kadar?

Sen kendini vazgeçilmez sandın...
Oysa ben, tenine değil,
Gözlerinde saklı o sonsuzluğa,
Ruhunun sessiz çığlıklarına vurulmuştum.
Ve bil ki, beden zamanla solar,
Ama ruhuna dokunan aşk,
Ölümlle bile unutulmaz.

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Eksik Olan

Zaman geçmeden yokluk anlaşılır mı ?
İnsan alışkanlığı ile anı uzatabilir mi ?
Keşke senle ben uyanabilseydim...
Oysa çok özlemişim,
Bende eksik olanı,
Ben sende hiç eksik olmadım...

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Elveda

Kabuk bağlamış bir yara kaç defa kanatılır?
Bir kabuktan geriye sadece bedende mi iz mi kalır ?
Hafızamı silseler, kalbim, ruhum unuttur mu seni ?
Kavuşsam sana, bu deli hasret biter mi ?
Kavurur yüreğimi özlem,
fırtınalar kopuyor kalbimde,
bu gece gözlerin kadar parlak güneş,
ve gece aya hasret kaldıysa,
ne fark eder gün 24 saat ise,
ruhum senden mahrum kaldı işte.

gözle gördüklerini, kalbinde göremiyorsan,
elinle tuttuğun elimi, ruhunda hissedemiyorsan,
soruları sen sorup, Sen cevaplıyorsan,
ne önemi var yaşamamın.

elveda yaşam desem sana,
gözlerimden akamayan yaş, kalbime akıyorsa,
ve nefessiz kalmışsam,
sözlerim sessiz bir çığlıksa,
cevaplarım sana anlamsız geliyorsa,
ya da sen anlamak istemiyorsan beni,
sevmek, sevmek yetmiyorsa,
bu bir elveda değil midir yaşama.

milyarlarca insan var bu dünyada yaşayan,
bende yaşayan bir sen,
ama kalbim sende yaşayamıyorsa!
yeterli midir sence yaşamak için nefes almak!
seni soluyamadıktan sonra ne önemi kaldı şimdi yaşamamın...
elveda güzel gözlüm...
elveda ruhuma anlam katan yaşam...
elveda...

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Farkında mısın ?

Güneş gözlerine esir oluyorum, farkında mısın?
Bakışların yüreğimi sarıyor,
Ruhunu, ruhumda hissediyorum...
Yalınız değilsin, şiirlerim var seni anlatan.
Sende yaşayan, sende var olan...

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Gecenin İçinden

Çölüme Vaha Oldun

Dün akşam yağmur yağarken,
Toprak kokusunu, ruhumda hissettim...
seni hissettiğim gibi...
Uykuya daldım...
Uykumdan uyanıyorum ara ara gece yarısı aklımda sen varsın...
Düşünceler kaplıyor yüreğimi,
Ruhum kelebek misali kanat çırpıyor,
Kalbim heyecanlı,
Çölde bir vaha oldun hayatıma...
İnsan mutlu olarakta uyanabiliyormuş hayata,
Çölde kurumuş dudaklarıma su bulmuş gibiyim,
Daha ne isterimki, varlığında huzur buluyorum,
İyi geldin, iyi ki geldin...

Yaşanacak günler var,
Görülecek yarınlar,
Tebessüm dolu...
Elbette her şeyin bir zamanı var...
Yeri gelir hayatta acılarda var,
Ama senle acınada ortak olmaya da geldim...
Öylece olduğum gibi, gecenin içinden geldim...

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Gel

Dipteyim,
Enderinlerde,
Sendeyim,
Senden en uzakta...
Bir rüzgarda savrulan kırık zeytin dalı gibiyim..
Gel,
Kurtar beni bu esaretimden,
Gel,
Bu seraptan kurtar...
Gel,
Sığınacağım bir liman ol....
Gel,
Al beni dipten en derinlerden,
Senin yanında sende olayım...

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Git

Eğer kırılacaksa kalbin,
Yaşamadığın bir acıyı yaşatacaksam sana,
Ben yok olmaya razıyım.
Ben yeterince acı çektim,
Sen çekme.
Git,
Ne olur...
istemem İncinmeni,
Her acı bir yok oluştsan sonra başlar,
Bazen yok saymak, acı ve en güzeli....

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Göçebe

Göçebe hayatınla bir oldum,
Ne aile bildim seni, ne de yâr.
Söyle, hangi rüyana düştüm ki,
Alıp da savurdun uzaklara?

Ben seni yaşarken soluk soluğa,
Şen bana yabancı, ben sana hasret.
Ömrümün hangi durağındayım,
Benden sonra kaç menzil var daha?

Oysa cennetine giden son duraktım,
Bir çöl oldu yüreğim, ıssız ve kurak.
Sen giderken bıraktığın izler,
Şimdi bir hicran türküsü, bir ağıt...

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Gökyüzüm

Martılarım var benim,
Bir güneşim, bir gölüm, birde gökyüzüm var benim.

Tenin, ne güzel benlere sahip...
Sende olan benler...
Tenin bir gökyüzü,
Benlerin bir bir galaksi,
Bir benin samanyolu bir diğeri cüce anka,
Herbirinde çok fazla yıldıza sahipsın,
Vücudunda bulutlarda sahipsın,
Senden Akıp giden yağmurada,
Gözlerin güneş ve ay,
Gülüşün bir solucan deliği,
Gülüşünde yok oluyorum,
Yokluğunda var oluyorum,
Vücudunda toprak gibisin
Toprağında filizlenen kirpiklerin, kaşların ve saçların...
Bende filizlenen sen,
Kalbin evren kadar geniş, bilinmez ve mükemmel...

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Gözlerine Vurgunum

Kırkı bulmadım daha,
Ama yok olmuşçasına yol aldım,
Sanki bir adım sonrası yok.
Görsem, ileri de cennetini,
Dokuz değil bin dokuz köyden kovulmaya razıydım.
Aşıktım lan ben sana,
Hep aklımda olacağına inanıyordum,
Ama olurda bir gün aklımı yitirirsem,
Veyahut kalbim unutmasın diye,
Gözünü kaşını çizmedim mi?
Kolumda bir dövmen,
Bana bakan gözlerin ve kaşların...
Şimdi ölene kadar kim unuttur...
Sen vazgeçilmez sandın kendini,
Oysa ben bedenine değil,
Gözlerine, ruhuna vurulmuştum.

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Gri Gökyüzü Sende Siyah Oldu

Yaşanmaması gereken duyguları yaşadık,
çoğu acı veren...
oysa bir damla mutluluk istemiştin.
geriye kalan yıkıntılar,
gözlerinle görmediğin ,
kulaklarınla duymadığın yıkıntılar...
seni umut ederken yarınlarda,
hayatımda, şimdi bir damla göz yaşında olmak ağır geliyor...
tamam!
istemiyorum beni sevmeni,
sevme de zaten,
ben sana acı yaşatmak istemem ki!
Unutursun zamanla,
gözden ırak kalıyoruz nede olsa.
böyle hiç olmadık bir anda aklına gelirim,
bir hıçkırık tutar seni,
gözlerinden bir damla yaş süzülür,
o an esen rüzgar saçlarını okşar,
benim senin ruhunu okşadığım gibi,
ellerin gözlerine gider,
yanaklarına dağılır göz yaşların,
yanakların da göz yaşının değdi yerde olmak isterim
ama olamam...
sen hissetmezsin beni,
görmezsin!
bir off bile çekmeden devam edersin yoluna.

sen güçlüsün,
ben zayıf...
sende çareler var,
bende çaresizlikler...
sende yaşanmamış yıllar var,
bende bir çok hatıra...
insan geçmişini silebilir mi?
ben böyle bir süper kahraman değilim...
sana tüm benliğimle gelmişim oysa...
dudaklarından, bir elveda demeden çıkıp gidiyorsun...
Boş ver!
irite olma şimdi,
söylemem sana "seni seviyorum sevgilim" diye...
duymasın kulakların,
kızarsın sonra...
ne olur ne olur kızma bana...
takatim yok artık...
uyuyamaz oldum geceleri,
geceler ağır geliyor,
sevdam ağır geldi...
öylece elveda demen çekip gidiyorsun...
dur!

deme,
gitme sakın,
yokluğun da yaşamak ne kadar ağır sen bilmiyorsun...
tamam, bakma bana bir daha,
tutma sözlerini
özleme beni...
ya da özle
hem de çok özle sevgilim...

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Güneş Sistemi

Bir yanım sıcak, bir yanım buz...
Teşekkür ederim...
Ne olursa olsun kabullenmiştim seni,
Tüm geçmişinle...
şu an yalanda söyleyebilirsin, geçmişini inkar ederek,
anlarım seni...

benle yaşayabileceğin 3 hayat ihtimali vardı,
ilki geçmişini saklayarak devam edebilirdik, inan hiç itiraz etmeyecek ve
sormayacaktım.
ikinci ihtimal, geçmişini zaten kabul edecektim ve senin beni sevmediğini bile bile sana
aşık olarak gelecektim.
üçüncü ihtimal yüreğimin arzusu aslında, geçmişinle gelecektin bana, dosdoğru ve
severek, işte o zaman senin mutluluğun olabilirdim.
sen olmayanı seçtin, kendine yakışanı, sevemeyeceğin bir adama gelmedin...
işte sende sevdiğim bu, kimsenin göremediği,
ve benim kalbime ışık olan yanın,
sanma! ben yüreğime doğan güneşten vazgeçiyorum,
hala güneşimin yörüngesindeyim,
fakat yüzüm geceye dönüyorum,
bir yanım hala sıcak bir yanım buz kesmiş...
sıcak olmam, gözlerimi kapattığımda hala gözlerini görüyorum olmamdan...
soğuk olmam gözlerimi açtığımda gözlerini kaybetmemden...
sen bana bakmasanda, yüreğim hep seni görecektir!
Elveda melek tenli,
Elveda gülüşüne dünyayı sıgdıran,
Elveda geleceğim,
Elveda...

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Günleri Unutmuşum

BİR GARİP OLMUŞ SENİ DÜŞÜNÜR OLMUŞUM

Bir yürek kaç defa parçalanır ?
sözler ok olur deler geçer yüreğimi,
bu yürek düzelir mi ?
zaman demek istersin,
sessiz kalır, ağlarsın, gözlerin yaşla dolar,
sanma sakın ,benim gözümde yaş akıyor diye ağlamadığımı,
ben göz yaşlarımı içime dökerim hep, kan ağlarım...

bir of çeksem, öyle bir of çeksemde tüm dertler gitse,
gitmiyor işte, sızlıyor yürek, ne yapsan boş!
bir çocuk gibi ağlıyorum ama insanlar görmüyor,
yarım yara oluyor, büyük derin bir yara.
yare aşık olup deva olmak varken,
yarattı yüreğimde sızı...

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Hangi

Hangi acı büyük ?
Yüregimde büyürken,
Kalbinde Ölmem mi ?
Hangi derdi mi anlattım sana,
Hangisinden kurtuldum!

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Hayat

Mesela;
Papatya, hayata benzer,
Bazen sever, bazen sevmez,
Çoğu zaman sevsede sevmesede sapı kalır elinde.
Velhasıl papatyada hayatın bir parçasıdır.

Mesala bilir misin ?
Aynı gök yüzünü paylaşmanın önemini!
Farkında olmadan aynı havayı solumanın.
Ama en önemlisi hayatta acıyı ve özlemi,
paylaşmanın önemini.
Kısaca paylaşmak güzeldir, paydaş sen olunca.

Uzun zaman önceydi ayrılık, özlem...
tam kalbimde buldum seni.
Herkes özler sevdiğini,
Ancak ben özlemelerden öte buldum seni...

Güneş, yağmur, bahar ve fırtına,
Hepsini gördük beraber...
Uzun zamandır hiç görmesemde seni,
Sen güneş oldun en karanlık geceme...
Sen aydınlattın yolumu,
Ve en önemlisi her halimle sevdin beni...

Bilir misin ?
Sen hayattan daha büyüksün!
Hayat,
5 harf 1 kelime ve sonsuz anlam yüklü.
Sen,
5 harf 1 kelime ve sonsuz hayatsın...

Hayat!
Hayat garip bir şey...
Varlığını bilmek...
Sen...
Yüreğim...
Gözlerim ve gözlerin...

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Hayat 2

Merhaba hayat,
Yaş otuz beşi geçince,
Hiç hayal etmediğim kadar yalnızım,
Umutlarım tükenmişliğin aksine!
Fevkalede.
İçimde sevgi kalmamış gibi gözüksede,
Artık insanlara umut bağlamıyorum,
Bağlamıyorum ki değersizleşmesinler.
Ne dünün pişmanlığını yaşıyorum,
Ne de gelecek kaygısı,
Öylece andayım...
Elbette yüzde yüz doğru değilim,
Elbette hatalarım var,
Elbette mutsuzluklarım..
Ama bir şeye değer katan, onun eksiliği değil midir ?
Bir şeye ne kadar çok sahip olursak,
O kadar değersizleşmez mi ?
Bir garip insanoğluyum bende,
Yaratılışım herkesle aynı,
Bende sahibim etten bir bedene,
Saça ve tırnağa,
Bende oksijenle hayatımı idam ediyorum ?
Ne farkım var senden ?
Sen hiç mi hata yapmadın ?
Hiç mi yanlışın olmadı ?
Hep mi mutluydun ?
Söylesene hayat;
Hep mi başardın ?
Peki başarmak ne idi ?
Yaşamak mı?
Yoksa ilerlemek mi?
Yoksa elde mi etmek?
İnsan yalnızken, başarısız sayılır mı ?
Ya da artık hem kendimi hem de karşıdakini üzmem istemiyorsam,
Sadece olayları izliyorsam,
Odağında olsamda, koyvermişsem,
Sadece anımı yaşıyorsam,
Ben düşüncesiz mi olurum şimdi ?
Yoksa anlayışsız mı ?
Yoksa yaşamak mı suç ?
Ya da severken hayatı düşüncesizce,
Bir şiir yazsam sana dair,
An da sevmek seni ayıp olur mu ?

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Hiç

Ruhum zindanda çürüse
Hayat için yaşarım
Yok olmak çözüm olsa ne fayda
Yok olurken var olanım
Hiçlik makamına ulaştık mı bilmem ama
Ben hep hiç olanım

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Hoş Geldin Bahar

RUHUM HUZUR BULUYOR ARTIK

En son ne zaman hayata böyle huzurlu uyandığımı hatırlamıyorum...
Kaç zamandır üzerimde bir ölü toprağı vardı...
Beynim duygularım çöp olmuş, darmadağın bir dönemden geçiyordum.
Hatalarım, yanlışlarım oldu, Her şeyim darmadağındı,
Bir boşluk, yokluk ve arayış döneminden geçtim...
Tek istediğim mutluluğu ve huzuru bulmaktı,
Senin baharı beklediğin gibi...

Hani bazen bir bakarsın karşındakine, yüreğin ısınır,
Ya da bir söz söylersin, kalbe dokunur,
Yüreğin parıldar, karanlık olan ne varsa aydınlanmaya başlar ya,
İşte öyle geldin bana,
Gündüzüme güneş, geceme ay gibi geldin...
Sen geldin, bahar geldi,
Dağılıyor kara bulutlar gökyüzünden,
Manolyalar çiçek açıyor, güller tomurcuk veriyor,
kuşlar uçuşuyor gök yüzünde,
Ve denizin iyot kokusunu, hissedebiliyorum ruhumun derinliklerinde...
Evet bahar geldi, hoş geldi,
Yaşacancak bir bahar var artık,
Huzurun olduğu,
kalbe dokunan ve saran bir mutluluk var artık,
Sen varsın...

Duygularımı çok derin yaşarım aslında,
Kelimelere dökmek zor gelir çoğu zaman,
Ama bazen bakmak yetmez, görmek, dokunmak yetmez,
İşte nasıl diyeyim,
Şiir yazmak istersin ruhuna dokunana ya,
Benim ki de öyle bir şey...
Şiir özeldir benim için, öyle yazılamaz herseye,
Duyguların yoğun olması lazımdır,
Ve hak etmelidir karşıda ki,
Hayatıma değer katmalıdır..
Özel olmalıdır...
Ve ruhuda şiir gibi olmalıdır,
Okumalıyım senin her dizeni ve mısranı,
Anlamam lazım seni,
Ruhunda yaşamak için ...
Ama öyle hızlı bir şekilde değil,
Zamanla öğrenene öğrenene,
Kırmadan incitmeden ...
Anlamam lazım,
Tanımam lazım,
Seni yaşayabilmek için ...

Ben geldim,
Sen geldin,
Bahar geldi işte...
Uyanıyorum artık,

Hayat veriyorsun ruhuma ...
Gözlerim daha bir güzel bakıyor hayata,
Bahar havasını soluyabiliyorum,
Nefes alabiliyorum...

Hoş geldin...
İyi ki geldin ...

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Işıl

hayatta çok hata yaptım,
hep beni sevdiğine inandığım kadınlara aşık oldum.
gerçi platonik aşık olduklarımda vardı,
bir kalbe kaç kadın sığar sorusu,
bende "çok" cevabını alıyor,
ve hepsinin yeri ayrı ayrı..

mesala Işıl var dı bir tane
lise aşkım, sarı saçlı, mavi gözlü, ama çirkin Işıl

İlban Orkun Karamüftüoğlu

İntihar Notları -1

Şimdi yapmadığım bir apartmanın son katında,
kendimi asacağım,
Tüm memleket gözlerimin önünde ve ayaklarımın altında,
Güneş yeni güne doğmak üzere,
Ben gözlerimi hayata kapatmak üzere,
Şimdi ne manası kaldı yaşamın,
Sen öldüğümü bile çok fark edeceksin...

Aklımda, yüreğimde karma karışık,
Elimden tutan yok,
Çevremde ne yazık ki umut yok,
Şimdi anlamsız yaşamak,
Ölüm çağırıyor beni,
Şimdi ne manası kaldı yaşamın,
Sen öldüğümü bile çok fark edeceksin...

İlban Orkun Karamüftüoğlu

İntihar Notları -2

Şimdi tüm şarkılar anlamsız,
Şiirlerim sensiz,
Hava, nefes almak için anlamsız,
Su, toprak veya güneş yaşamak İçin artık yetersiz ...

Elveda ömrüm,
Elveda beni sevmeyen sen,
Elveda dünya,
Elveda mutluluğum,
Elveda sevdiğim,
Elveda yalnızlığım...

Geri dönüşü olmayan bir yolda ilerliyorum,
Kalbimde sen ve ben sensiz...
Artık bu dünya bensiz,
Yaşamak sensiz,
Ölüm var bekliyorum ölümü sensiz,
Seni yaşamadan gidiyorum...

Şimdi yaşa hayatı sen,
Sen Yaşa artık istediğin gibi
Mutlu ve huzurlu ...

İlban Orkun Karamüftüoğlu

İntihar notları -3

Herkes benim sadece eğlendiğimi zannediyor,
Ben eğlenirken intihar ediyorum kimse farkında değil,
Yarınım kalmamışçasına bugünü yaşıyorum
Sahip olduğum bu an var
Sahip olduğum ben var

İlban Orkun Karamüftüoğlu

İşte Gidiyorum

Kor oldum yanarım, sensizlik ağır geldi...

Özledin mi?

Söylemek istemiyorum.

Peki ne kadar çok sevdin beni?

Seni terk edecek kadar.

Peki ya hasret, Hiç mi hasret duymadın?

Susalım artık.

Ağır mı geliyor konuşmak?

.....

Gel gözlerimizi dinleyelim.

bakmaktan korkuyorum.

Neden ? Yine sevmekten mi korkuyorsun?

.... ben. aslında seni sevmekten hiç vazgeçmedim.

peki bu terk edişler niye?

sana kavuşamamaktan korktum, seni kaybetmekten korktum...

peki beni kaybedecek kadar severken, kor olmuş yanarken ben nasıl olurum diye düşündün mü?

çok şey düşündüm ama bunlarıda konuşmak istemiyorum.

Neden ? neden konuşmuyorsun...

yüreğimde sevdadan daha ağır korkularım var. susmak iyi gelir diye düşündüm ..

peki iyi geldi mi?

Zaman! zamanla unuturum...

Unutmak! beni unutacak kadar mı sevdin?

hayır seni o kadar çok sevmedim.

offfff yüreğim yanıyor. çaresizlik zor. seni bekleyeceğim...

bekleme beni hayatımızı yaşayalım.

sen yaşa mutlu ol, ben kederliyim. kederimle yaşamak istiyorum artık.

tamam o zaman kendine iyi bak

dur, son bir defa daha bakayım gözlerimlerine öyle git...

yeter artık bitsin artık elveda ediyorum sana, lütfen susalım, bir şey deme artık hoşçakal sevgilim...

...

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Kanatsız Melek

GÜLÜMESEMELERİNDEYİM

Hava senleyken çok güzel,
Gök yüzü gözlerinde güzel,
Toprak sende en güzel halini almış...

Şiirlerim sende manidar,
Ruhum sende doyuyor,
Zaman en çok sende hızlı akıyor,
Her anında yanında,
Gülüşlerinde var olmak istiyorum.
Sen bana kanatsız bir meleksin...
Ne olur uçup gitme...

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Kaybedeceğim

Ben bu hayatta çok kaybettim
Can kaybettim
İnsan kaybettim
Hayat kaybettim
Bazen yaşanılmamış zamanlar kaybettim
Aldık mı sence kaybetmeye
Hayır
Dibine kadar yaşayıp
Ömür sonunda bir ömür kaybedeceğim

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Kendinden Eksilmek

İnsan, kendi hayatının yarısı bile etmez,
Doğunca bırakmaya başlar kendinden kopardığı her parçayı.
Bir seyyah gibi dolaşsa da evreni,
Ruhunda birikenler değil mi en derin?

Sen kendinden paylaştıkça ya da bıraktıkça,
Söyle, sen senden eksilirken
Ben seni yaşamışım, benden ne eksilir?

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Kesişmeyen Yaşantılar

Gri tonlarında bir gök yüzü,
rüzgar esiyor hafiften,
senin ruhumu okşadığın gibi,
okşuyor saçlarımı...
kalbim acıyor,
hiç olmadığı kadar...
bir damlayım şu an,
akan giden gzyaşlarındayım...
sevmek ağır geliyor,
kaldıramıyorum.

her şeyde sen varsın,
sende çözülmeyen denklemler...
bazen yetmiyor düşünceler..
Özlem çoğalıyor...
bir hıçkırık var,
atamıyorum üzerimden,
sen varsın,
Özlem var,
hasret var,
biz yokuz...
gök yüzü griden karanlığa dönüyor,
acım artıyor,
umutlar tükeniyor,
kesişmiyor yaşantılarımız...

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Kuş Olmak

Gökyüzünde yalnız uçan bir kuşum ben,
Yönüm güneşe değil,
Güneşi arkama aldım,
Karaya vuran bir gölgem var benden uzağa giden,
Oda yalnız...
Artık yeni yeni anlıyorum,
Bir kuş olsak da Gökkubbe de,
Tüm olaylar gözümün önünde,
Sadece izliyorum,
Benim gölgemde yalnız artık...

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Kuzey Yıldızı

Gece gündüzü ararmış, gündüzde geceyi,
Ben sende tutulma yaşıyorum,
Varlığının da da yokluğunda da yok oluyorum,
Seni görüp sarılamamak,
Yanımdayken özlem duymak,
Nefesinin çekememek ciğerlerime,
Deliriyorum...
Bir deliden akıllıca hareketler bekleme.
Bu deli sensizken daha çok akıl tutulması yaşıyor,
Aklım kuzey yıldızıma muhtaç,
Gündüz güneşime...

Sen kırmızı ben siyah
Sen güçlü ben aciz
Sen gülüş ben suskunluk
Sen, sen her şeyde nadide
Ben sende bir hiç...

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Mavi Gökyüzü

YAZILAMAMIŞ ŞİİRLERİM VAR
Kaç zaman geçmişti!
Yine yanlış yaptı bu yaban yüreğim,
kapılmayacaktı bir sevdaya,
yeminler etmiştim oysa, sevememek üzerine,
Sevmenin acı tecrübesini yaşıyorum tüm hücrelerimde,
ve sessizim, sustum,
sadece şiirlerim konuşmalı artık...

Oysa sana yazılmamış şiirlerim vardı benim,
kelimleri seni barındıran,
cümleleri ruhunda gezinen...
Ruhunu saracak mısralarım vardı benim...

Offfff...
Nerden bileyim seninde bu kadar yaralı olduğunu,
Zaman tanımadın, çok yorgundun anladım...
Oysa senle beyaz lalelerden oluşan bir tarlada,
mavi gök yüzünün altında,
güneşin en masum hali tan vaktindeyken,
ve nergis kokusunu rüzgar bizlere doğru getirirken,
dans ederek sevgi tohumları ekecektik bu yaralı yüreklerimize,
OLMADI...
Kaç zaman var seni kendimde bulmaya,
Yolumda yürüyorum çok takatim yok ama,
tüm benliğimle ilerliyorum...

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Mutluluk

Çok sefer değil ama ara ara buldum mutluluğu,
elimden geldiğince uzun yaşamak için çaba sarf ettim.
bazen erken kaybettim,
bazende geç kaldım...

Bir insan hayattan ne bekler ?
ben seni bekledim...
sende mutlu olmayı...
ben seni sevdim,
sende mutlu oldum.

geceler gündüzüm oldu, gündüzlerim sen...
derin duygular yaşıyorum..
hepsini dile dökmek zor,
ben sende var oldum...

varsın zaman durmasın!
isterse vakit yetmesin bize,
ben seni yaşamayı sevdim...

geceleri yağan yağmurda,
içtiğim şarapta,
gördüğüm her şey de ben seni sevdim...

artık umut var!
artık mutluluk var,
artık hayatta sen varsın...

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Ne güzel şey

Ne güzel şey
Bir ördeği gölde görmek,
Ne güzel şey
Rüzgarı hissetmek,
Ne güzel şey
Güneşin ısıtması,
Ne güzel şey
Toprak kokusunu içine çekmek,
Ne güzel şey,
Kuş seslerini duymak,
Ne güzel şey
Sana dokunmak,
Ruhuna, kalbine ve gözlerine....

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Orta Yaşımda Kaybedemem

Her şeyi alsan ne fayda
Sen benden seni alamazsın
Var olma yanımda
Sen bende yok olmazsın
Yokluğun da var olan bir sen varsın
Şimdi sorsam sana bende yaşayan sana
Sende yaşayan bir orkun var mıdır

Bir güneş ışını değse sana
Seni güneşten kıskanırım
Şeni sana bakan gözlerden değil, ruhlardan kıskanırım
Ölümü yaşayacağımı bilerek sevsem seni, seni tanrıdan kıskanırım
Ölümün ucunda seni sonsuz yaşarım

Genliğinde buldum seni
Orta yaşımda kaybedemem
Severken seni gözlerini gördüm
Gözlerinde yok oldum
Gözlerimi kapattım yine senin suretini gördüm
Rüyam da sen varsın
Uyanınca sen
Sen bende olan her şeyde

Ne güzel şey seni yazabilmek
Anlatmak ne güzel seni
Bir çimene bir toprağa veya göğe
Seni martılarla sohbet ediyorum
Seni anlatıyorum
Bugün dilimde sen varsın
Yarında olacaksın
Yüreğimde atmana hayran kaldım

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Öldüm

Güneş tan yerinde batarken
Ruhum huzur buldu
Gölgelere esir olmam
Gölgem boyu kadar varım bu hayatta
Nefes dolarken ciğerlerime
Tamda yaşamak isterken
Aştan öldüm...

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Ölmedim Ben

Sevmeye gelemesende bir daha,
kaçmadım kavgamdan.
Sana öyle güzel baktım ki o gün,
işte o gün ölmedim ben...
Hayat sen odun,
Umut sen oldun,
Gecem de gündüzüm de sen oldun,
yangınım sen oldun
Ateşim Sen oldun...

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Ölüm Bazen Anlatılamaz

Şimdi, 4 yaşını doldurmamış bir çocuğa ölümü anlatmadan,
ona hem anne hem de babalık etmenin yollarını arayacağım.
Bundan sonra hayatta daha güçlü ve dik durmam lazım.
Elbette bir anne sevgisini ona veremem ama,
Elimden gelenin fazlasını göstermek için çaba sarf edeceğim.

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Ölüm Var

Ne güneşim ve ne de ayım,
Ne de bir kutup Yıldızıym
Zifiri karanlıktayım...

Ölüm var hayatta
Unutmuşlardan değilim.

Gökyüzüm var, ama kanatlarım yok.
Yüreğim atıyor ama kalbim bom boş ...

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Ölümü Bekleyiş

ne gökyüzüm aydınlık,
ne de önümde bir yol var.

hayat akıp gidiyor diyorlar,
ben zaman da boğuluyorum.

ne gözüm o yeşil dağları görüyor,
ne de kulaklarım o dalga seslerini duyuyor.

hiç bişey senin gibi kokmuyor,
ya da artık koku alamıyorum.

dokunamıyorum kalbime,
yokluğunda yaşayamıyorum.

Kalbim sadece kan pompalıyor,
oksijen sadece hücrelerime enerji veriyor,
biyolojik olarak yaşar gibiyim,
söyle sevgili, sensiz nasıl yaşarım ?

varsın atmasın kalbim,
dolmasın ciğerlerim oksijen,
ve susamayım artık sana...

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Öyle

Öyle toprağın altına girerek ölmez insan,
Hele hele buz gibi bir toprakta.
Öyle insan kefenle girmez bazen mezara,
Bazen mezar Gökkubbe olmuştur.
Öyle sadece bakarak görmez insan,
Hissetmesi lazım.
Ya da nefes alarak yaşamaz insan,
Güzel bir yürek ister.
Ama ölmek kolay yaşamak zor işte...

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Özlemiyorsan

Olurda tekrar aklında olduğum gibi yüreğinde de olursam,
Gözlerinde olmak yetmez,
Sana nefes olursam bir gün,
Hayatta akan ben değilde,
Hayat ben olduğumda sana.
Tekrar tekrar pişman olmaman,
Kaybettiğin anlara,
Konuşamadığın zamanlara,
Dokunmadığın tenime,
Duymadığın sesime,
Ve özlemiyorsan zaten,
Çok dert etme sevgilim kendine,
Yüreğinde olmadığım zamanda,
Zaten gömülmüş olur ruhum ruhuna ...

İyi geceler
Yüzünü güldürdüğüm sevgilim ...

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Papatya

Kaybettiğimde buldum seni ..!
Bir şiir mısrasında mesela,
Veya içerken bir pınardan suyu, yansımada.
Evet kaybettiğimde buldum seni,
Bir kelebek kanadında,
Bir papatya yaprağında,
Kaybederken buldum seni!
Seviyor, sevmiyor derken bir papatyaya.
Kaybederken buldum,
Bir papatyanın yapraksızlığında!

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Parçalar Kaldı Bende

Derbeder yüreğimde
Çok şarkının izi var
Ruhum bin parça ama
Kayıp değil, sadece
Eksik kaldı bende

Giden her kim varsa
Bir parçamı götürdü
Adresini biliyorum
Eksikliğimin
Ama tamamlayamıyorum
Kendimi

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Satılık Ruhlar Pazarı

(...Ve herkes kendi gölgesini satıyordu.)

I.
Bir beden ki, çarşılarda sürünür,
Yüzünde eski paraların hışırtısı,
Elleri kırık terazilerde tartılır –
"Ruhun nerede?" diye sordular,
Ben de gösterdim:
Bir bıçak yarasıydı kalan.

II.
Güneşi sattılar sonbaharda,
Her ışık bir madeni paraya dönüştü,
Gölgeleri paketlediler siyah poşetlere,
"Alın size aidiyet!" dediler,
Benim payıma düşen:
Bir sokak lambasının titreyen uğultusu.

III.
Zerreni kaybettin değil mi?
Oysa ne çok dil döktüm avuçlarına:
"Buğday taneleri gibi sakla" diye,
Ama sen onları kum saatine doldurdun,
Şimdi zaman bile
Senin üstünden akan bir yalandır.

IV.
Cehennem dediğin nedir ki?
Bir AVM'nin altıncı katı,
Herkes kendi küllerini satıyor,
Ben bir köşede –
Ruhumun fişini çekip
Şarj istasyonuna koydum.

V.
Söyle, kaç gram kaldı içinde?
Bin parçaya bölsen de tartılar
Hep eksik gösteriyor,
Çünkü en ağır kısım
Gittiğin gün bana bulaşandı.

VI.
Artık ne güneşte yanar ne ayazda donarsın,
Çünkü bedeninin bir fiş, ruhun bir barkod –
Şana soracak olan yok:
"Şu anki fiyatın, dünkünden ucuz mu?"

VII.
Bir gün gelir de zerreni ararsan,
Bakma gökyüzüne,
Orada sadece eski reklam panoları
Ve senin kayıp

****Çocukluğunun son indirimi asılı...**b>**

(...Ve herkes, kendi gölgesini satın almak için sıraya girdi.)

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Sen

Gökyüzünün tüm yıldızlarını sana armağan etmek isterim,
Ama tek zenginliğim gönlüm,
Gönlümse sende...

Masmavi gökyüzü ve beyaz bulutlar, sen,
Gözümün alabildiği yeşil, sen,
Hava, su, sen...
Yürüyüş yolum, sen,
Nefes alışım sen,
Sen, ben,
Ben
Ben yok!
Sadece sen, her şey sen...

Sadece sen gönülde,
Gönlüm, zindanında...

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Sen her şey misin ?

Bu şehirde ne varsa,
Her şey sana benziyor!
Seni bir cisme benzetmek zor,
Hatta imkansız!
Her şey senden bir şeyler çalmış.
Sen her şeysin ama,
Her şey sen değil!

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Seni Unutamamak !

Kaç nefes var seni unutmama,
Her anında zindanına düştüm,
Kaç gökyüzü saydım teninde,
Gözlerinin evreninde kayboldum...

Benlerini saydım, sende kaç ben var?
Ama çocukluğunu kim okşar teninden?
Ben seni teninde değil, ruhunda sevdim,
Bağrında kaç yara var, bilen benim.

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Senle

Senle konuşmayıp sessizce oturuyorsam,
Zaman iki duble viskide eriyorsa,
Şimdi değerli olan *zaman mı*, *viski mi*,
yoksa sen misin?

Sen inadı seven, beddua döken,
Ben *ateşine üflediğim közün* isem...
Fark etmemişsen daha,
Hangi taraf *yanıyor* bilmiyorsun.

"Aşk şarabı" mı içtin sandın?
Sen *iki kadeh bayat şarapsın*!
Peynir eşlik etse ne fark eder?
Süt bozulur da peynir olur demişler...
Sen *kendini süttten* *âlâ mı sandın?*

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Sevmek

Zifiri bir sabaha gözlerimi açtım bugün anne,
Deli divane dolaştım yapayalnız, dört duvar yuvamda, Tan vakti düştüm yollara,
Yolda sevdiğimden bir haber geldi anne,
Sevdiğim duygularını kaybettin diyor,
Söylesene anne şiir seven biri duygusuz kalabilir mi ?
Oysa kokusu sinmiş yüreğime,
Her atışında burnum sızlıyor... Bakışı sinmiş irisime,
Gözümü açsam o, kapatsam o... İç kulağım ezberlemiş sesini, Konuşmasa ne yazar!
Sen sessizkende duyarım seni... Sadece beynim mi alıştı sana, Bende beyin olmasa bile
bir salyangozum ezberlemiş seni...

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Sevmek Neydi

Şöyle bir on saniye kadar düşünelim.

Bir çok sebep gelebilir aklımıza ya da kocaman bir boşluk.

Mesala ben gezmekten zevk alırım; mavi gök yüzünü, yeşil bir ovayı, akan bir nehri, kuş seslerini ve güneşi çok severim.

Bazen bir dostla iki kelam etmeyi, bazen her şeyin sessizliğinde geceyi izlemeyi severim.

Bazen bir ezgi dinlemeyi ya da sende kalp atışı olmayı severim.

Yalnızlığımı severim...

Umut olmayı...

Sevdikçe bir gök yüzünü, ovayı ya da bir nehri, seni sevmeyi sevebilirim mesala...

Bazen şarap içmeyi severim, ya da dudaklarında ateş olmayı...

Bedeninde yanmayı severim...

Yandıkça kor olurum...

Sen yaşama sebebi olabilirsin mesala,

Gezerken bir ormanı sen bir orman olabilirsin mesala

Ya da bir nehir,

Gök yüzü,

Güneş...

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Sorma İkide Bir

Rakı Sevdiğim Gibi olmalı

Ahhhh ben ahhhh...

Ne kadar sarhoş bir gönlüm var!

İçtiğim tüm dudaklar niye geçici sarhoşluk yaratıyor?

Niye öptüğüm bir dudak, rakımın verdiği sarhoşluğu veremiyor?

Olmuyor işte! arkadaş...

kaç zaman geçti, hatırlamıyorum.

ama özlem katlanarak büyüyor içimde,

ve her yudumda sen varsın bu varoş yüreğimde,

Arkadaşım FURKAN diyor ki, çok içiyorsun be reis,

bilmiyor ki her yudumda seni tadıyorum,

nasıl içiyorsun diyor bana öyle sek,

ve anlatmaya başlıyorum ona;

Rakıyı sek içeceksin arkadaş,

rakı dediğin berrak olmalı, sevdiğimin teni gibi.

sakinin rakıyı özenle kadehe doldurduğu gibi,

ben de sevdiğimi yüreğime doldurmaliyim, en saf haliyle,

Öyle su, buz katmayacaksın rakıya,

rakının sıcaklığı kalbine işlemeli arkadaş,

bir meleğin gözlerini gördüğünde, kalbinin ısındığı gibi ısıtmalı seni.

ve rakıya baktığında, o altın sarısı tonu görmelisin,

aynı sevdiğimin saçları gibi,

ve rakıyı yudumlamadan önce, bir nefes içine çekmelisin,

sevdiğim gibi kokmalı lan rakı,

sevdiğimin kokusu gibi sarhoş edebilmeli beni,

ve dudaklarımı ıslatırken rakı,

sevdiğimin beni öpüşü gibi şehvetli olmalı,

öyle hemen yudumu bitirmemeli,

yavaş yavaş akmalı boğazdan, yüreği yakarak!

sevdiğimin beni aşk ateşinde yaktığın gibi.

vesselam rakı sevdiğim gibi olmalı işte,

içtikçe içesi gelmeli insanın,

ve aşkıdan sarhoş etmeli,

öyle kalmamalı bir kaç kadehte,

büyükler devrilmeli masada,

egolarımızı, yalanlarımızı devirdiğimiz gibi.

koyu bir muhabbet sarmalı masayı

yüreğinin yüreğimi sardığı gibi.

ahh be FURKAN!

açtın konuyu dağladın yine yüreğimi,

oysa bazı kelimeler dile dökülmemeli,

acıyor lan işte!
nedeni yok,
sorma ikide bir,
sadece acıtıyor...

Hadi FURKAN , ben kadehimi,
dudağını hiç tatmadığım sevdiğime kaldırıyorum.
ŞEREFİ...

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Söylesine Öylemi

Söylesine, her seferinde tehdit ettin beni,
Bedenini satmak üzere!
Söylesine, bedenini satsan!
Ruhun para eder mi?
Ruhunu bölsen bin parçaya,
Bir parçası, sence kalır mı gölgemde?
Güneş de yansan ne fayda!
Zerreni sattın, zerren etmeyenlere!!
Şimdi zerren olmayanlar sana kıymet verir mi ?
Sen ararsan bir gölge,
Güneş yukardan vururmuş...
Gölgeni ararken,
Hiç göge bakmadın mı?

Sen yıldızlarda yaşasan,
Yıldıza, sahip olmak istesen,
Ben evrene sahip olmayan değil miyim!?
Hiç görmedin mi güneşini?!
Veya yörüngesinde döndüğün güneşini!
Sen yıldızda, yandığını mı sandın?
Sen hiç güneşte yanmadın mı?
Fark etmesende hiç mi canın yanmadı mı?
Yanmıyorsa ruhun güneşte, sen cehennemde olansın.
Cehennemde olan bana cennettinden bahsetse ne fayda.!
Sen faydasızlıkta, fayda vermek isteyensin...
Sen nefes alırken ciğerlerini yakarsın,
Söylesene nefes alırken yanarken,
Beni de yakmak istedin mi ...

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Suskundum

AY ÇATLAMIŞTI SEMADA

Kaçıncı yaprak dökümü bu yaralı yüreğimin,
Seven sevilmiyor Orkun demişti bir arkadaşım,
Ne güzel söylemişti gecenin bir yarısı,
Ay çatlamıştı sema da,
Yollar, yollar daralmıştı,
geceme güneş doğmayacaktı artık...

Günler geceleri kovalarken,
Sevmez sandığım bu yaralı yüreğim
yüreğine derman olmak istedi,
Derman olurkende yaralı yüreğinde var olmak istedi...

Gözlerin, gözlerin hep gözümün önünde,
gözlerimi kapıyorum karşımda sen varsın,
açıyorum yine karşımda sen...
Hayaline dahi dokunmak istemiyorum,
güzelliği bozulur diye,
Koklamıyorum saçlarını, hayal de dahi olsun,
kaybetmek istiyorum seni,
Düşün hayalini dahi dokunamaz, koklayamazken,
Senle gerçekte bir şeyler paylaşmak yüreğimi çok heyecanlandırıyor.

off Sakiiii off,
rakım bitmiş yine, rakı doldur kadehimi,
yapraklarım yeşerecekten tam,
tam rakım bitiyor yine,
hayatın bittiği gibi
oysa bahar açacaktım tam şimdi...

Nerde o gözlerinde bahar açan kadınım,
niye kapattın gözlerini,
oysa tam sana dalmıştım,
suskundum, konuşmuyordum...
Şadece sende var olmak istiyorum..
Özledim..
hiç dokunmadığım bir teni özledim...
Sımsıkı Sarılmak istiyorum o yaralı yüreğine,
ve ağlama artık ne olursun...
elbette izi kalır yaraların ama
ben o yaraların da çiçek açmaya geldim işte...
Bir gül, nergis olamam belki ama
sana bem beyaz bir papatya olmak istiyorum...

Kapama kapıları hemen,
Dışarda kalmaya takatim yok!
Yanan sigaran olmak istemiyorum,
sana geçici bir mutlulukta vermek istemiyorum,
sadece ve sadece sana iyi gelmek istiyorum...

İyi gelmek...

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Tomris'e

Tam yaşamın kıyısında iken,
Orda sende kalmış bir yüreğim var benim,
Madenler değerli olsa ne yazar,
Rahmani bir sevgim var sana Karşı,
İzlerini işliyorsun yüreğime,
Sema da da sen varsın...

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Üç Gün Vardı

Hiç unutmam o günü,
Tam üç gün vardı,
Bir kağıda yazmışsın,
Gören bir ben vardı,
Ziyarettik seni,
Sakladım o kağıdı,
Görüş süresi bitti,
Yol aldım memlekete,
Radyo da çalan,
"Haberin yok ölüyorum" Duman'dan,
Senin kağıda yazabildiğin,
Bir kağıda sıran "Ölüyorum" yazısı...
Evet üç gün vardı,
Son nefese,
Son bir, hastane duvarını görmeye,
Üç gün vardı,
En son ne düşündüğünü dile getiremeden,
İlelebet varmaya...
Evet sadece üç gün vardı,
Farkında olmadan,
Son sözlerini söyleyemeden,
Bir melek olup, cennete varmaya...
Üç gün geçti,
Doktorun verdiği bilgiye istinaden,
Aldım yanına bir kaç parça kıyafetini,
Biliyordum çıkacaktın yoğun bakımdan,
Ancak sabah 08:30 da çaldı telefonum,
Telefonda çalan şarkı Ozbi den Façalı yürekler,
Doktor diyor ki,
Kaybettik Nihal Hanımı...
Nefesim kesiliyor,
Ne yapacağımı bilmiyorum,
Ben yola çıkmak üzereyim sana doğru,
Aklıma ilk gelen Ali abimi aramak,
Gözlerim yaşlı bekliyorum sana gelmeyi,
Telefonu kapatıyorum,
Gözümde yaş,
Çalan şarkıda "bana baktığın gün ölmedim ya ben"...
Ne zaman çalsa bu iki şarkı,
Geçmişte sana gelirim hep...
Hep güzel hatırlarım,
Halimi sadece, beni bu hayatta yanan anlar..

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Üç kuru gül

Aşk tek hece üç harf,
Şen nefes, su ve sonsuzluk...
Üç kuru gül bıraktım sana,
Birincisi nefes , sonrası su ve Sonu sonsuzluk...
Birincisi tanışma,
Ama öyle basitçe değil kader tüm damarlarımızda...
İkincisi itiraz kabullenemeyiş,
Ama farkına varmadan içsel kabullenişçesine...
Üçüncü gül yeni bir başlangıca ,bu gece geçen yıl gibi!
Üç kuru gül bıraktım sana,
Şesini duydular, gözünü gördüler...
Üç kuru gül, benim sana muhtaç olduğum gibi,
Onlarda güneş ve suya muhtaçtı...
Üç kuru gül beni sana hatıram...
Güneş, toprak ve su gibi ...
Seni çok seviyorum çok seveceğim.!

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Vasiyet

Vaisyetimdir,
Tuttun ya sağ elimi
Beni güldüğümde, gözlerin görmesin ,
Mezar taşımada gözlerinde yaşıyor desinler ...
Sen güldükçe ben yaşıyorum!..

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Vazgeçişin Ardından

Ah be, ne vardı da kaybetmek istedin beni?
Oysa seni kazanmak için savaş vermiştim.
Ne bilirdim böyle sessizce vazgeçeceğini,
Susmak kaldı bana... Öylece.

Ah be, ne hayat vardı, ne zaman, ne de sende eksik olan...
Sende her şeye "fazla" gelmişim, farkında olmadan.
Gerçi fark etsem ne yazar?
Sen yalnızca kâr peşinde koşanlarla yürümedin mi?

Şimdi inkâr et bana!
De ki: "Otuz yaş öncesiydi, maddi menfaatti istediğim."
Peki ya otuzdan önce evlattın bense,
Sanma ki otuzdan sonra evlat olmayacaksın!

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Yabancı

İnsanlar hep eleştiriyor,
Ama yaşamadıkları hayatları bilmeden.
Peki sizce eleştirenler ne kadar yaşamış olabilir benim hayatımı?
Bana hepiniz yabancı değil misiniz ?

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Yalnızlık

Yalnızlığımda sevdim; rakımı,
Gökyüzünün maviliğini,
Yanan şigarımı...
Yalnızlığımda sevdim sana şiir yazamayı,
Bir ormanın yeşilliğini,
Uçan bir martıyı...
Yalnızlığımda sevdim; senin kokunun özlemini,
Bir rüyaya dalışı,
Ya da bir kedinin miyav sesini...
Yalnızlığımda sevdim; senli düşler kurmayı,
Bir çocuğun gülüşünü,
Yalnızlığımı sevdim yalnızlığımla...

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Yanma

Göle yansıyan bu yakamozda
Her şey var
Hava mis
Göl mis kuşlar mis yeşillik mis
Ve ben rakımın dibini bulurken
Ben de artan bir sen var
Ben sende artmayım, bunuda bilmeyim de zaten
Çünkü varlığında yok olan yanan benim
Sen bende yanma ...

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Yaşamalısın

Öylece kolay olmalı bazı şeyler
Görmek çok kolay olmalı,
Duyamak hissetmek,
Öterken bir kuşu iyi dinlemelisin sana anlattıklarını,
Kısa kalmamalı hayat,
Olabildiğince sündürmelisin,
Esnek olmalı zaman,
Öyle bir an da akıp gitmemeli,
Sevmelisin yaşamayı,
Nefes alıp veriyorsun ama farkında olmalısın,
Sevmelisin lan işte hayatı,
Öyle bir an a sıdırmayacaksın,
Bir sürün an ın olacak,
Yaşayacaksın!
Hava güzel,
Göl güzel,
Kuşlar güzel,
Güneş güzel,
Hayat çok güzel...

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Yaşamalıyız

Ne kadar kazanmalı insanoğlu
Ya da ne kaybetmeli
Kazandığını harcayamıyorsa
Ne için yaşıyoruz
İnsan önce güzel görmeli
Güzel görünce güzel sevecek zaten
Yaşamalıyız

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Yokluğunda Buldum Seni -1

Yüreğime en ağır gelen yokluğundu,
Yokluğunda buldum seni...
Hani her gidenin bir de gelişi olmuştur ya,
Sadece gelişinle değil gidişinlede sevdim seni...

Hani zaman her şeyin ilacıydı ya?
Zaman, dermanıma dert oldu.
Dert, yarama tuz biber.
Zaman geçtikçe yaram kabuk tutmaz oldu.
Tek ilacım sendin, yokluğunda buldum seni...

Neyleyim sensiz zamanı,
Zaman akıp giderde,
Sen yürekten gitmez oldun...

Hani ben gidince bahar gelir demiştin,
Gidişin ateşten kor etti beni,
Sözün yüreğimi dağladı, yok etti beni,
Yokluğunda buldum seni...

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Yokluğunda Sevdim Seni-2

Özleyince değişiyor her şey,
Ağır geliyor Zaman,
Sözler yarım kalıyor,
Ve sen hayallerimi bile yalnız bırakıyorsun...

Sevmek...
Saçlarını, Gözlerini, ruhunu...
Ama sevince daha ağır geliyor Özlem.

Korkar oldum Özlem'im biter diye!
Var olma yanımda ama ,
Hayalimde yanımda olmazsın diye korkar oldum..

Hayallerimde kal...
Gözlerini görmek isterim,
Teninde kaybolmayı,
Sesinde boğulmayı ...

Zor işte sensizlik,
Sen bilmezsin tabi,
Sen hiç sensiz kalmadın ki,
Ya ben...

Boğulur oldum sesinde,
Özlem'im sürekli artar oldu,
Yokluğunda sevdim seni...

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Yokluk

Yaşarken bir hayatı kim kaybetmek ister?
Ben hatalar ve yanlışlar yaptım,
Ben seni sende var olanlarla değil,
Sende olmayanlarla da Sevdim...
Bir sen varken inandım,
Seni değil, sana olan inancımı kaybetmekten korktum...
Ben sessiz kaldım,
Kaybetmek istemedim,
Kırmak istemedim...
Ben sen değilim, sende ben değilsin elbette,
Ben seni sensizkende sevdim...
Aynı değiliz ama biz biziz...
Ben seni nefes olarken görürken,
Nefes verişlerinde değil, nefessiz kaldığımda da sevdim...
Aşk üç harf tek hece ben sende sessiz kaldım ...
Ben sende kazandıklarımla değil,
Kaybettiklerimde de sevdim...
Gözüm görmez oldu bazen,
Kulaklarım sağır,
Beynim melikesiz...
Ama ben sende yaşadıklarımla değil yaşamadıklarımla da sevdim...
Sen bende yaşadıkça ben yok olmadım !
Ben sensizliğin acizliğinde sevdim...
Herkes varoluşu severken ben sende yokluğu da sevdim ...
Değer nedir bilmem ama,
Varlıkta varken ben yokluğunda var olanım ...

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Zaman

yaşamak için geç, ölmek için erken

Oysa çok zaman geçmemişti,
ne çok aşık olmuşum ,
ne çok sevmişim seni...
o karanlık gecelerde güneş gibi geldin bana,
gökyüzümü maviye çevirdin...
yağmurdan sonra toprak kokusu gibi çektim içime,
sana baktım kayboldum gözlerinde,
düşe daldım, rüyam oldun ,
hangi ara sana Bu kadar çok aşık oldum,
bunu anlamak çok zor...

yüreğim acıyor, sevgin değilde,
bu zamansız gidişin yüreğimi parçaladı,
mutlu ol diyorsun ya,
mutsuzluk sensizlik,
nefestin bana,
şimdi ölüm,
yok oluyorum...

İlban Orkun Karamüftüoğlu

Zifiri

Dört duvar arasındayım,
Zifiri karanlık her yer.
Farkındayım duvarın birinde kapı var,
Ama kapının ardında zifiri karanlık!
Gözlerim kör gibi,
Gözlerimi açıyorum, kapıyorum,
Her yer karanlık !
Ama farkındayım yanımda biri var,
Aynı yastığa yattığım.
Nefesini hissediyorum...
Boynunun kokusunu...
Ama ben görmeden sarılısamda,
O bana sarılmıyor...
Ben sarılıyorum öylece....
Nefesini çekiyorum içime,
Nefesinde boğuluyorum...
Sessizim sesim çıkmıyor,
Çünkü konuşunca âmâ gibiyim,
Göremiyorum...
Kaybettim görmeyi çok evvel önce.
Öğreniyorum bir çok şeyi sende,
Yaş kırka dayanmış,
Hayatım bir çocuk gibi,
Pervasızca yaşamış...
Ben sende çocukluğumdan,
Yetişkinliğime ilerliyorum....
Affet ne beni,
Mutlu olacaksan sevme bile...
Ben senin mutluluğun için,
Sevgisizliğine razıyım...
Lütfen unutma bak bu üç kelimeyi,
Kendine iyi bak..!

İlban Orkun Karamüftüoğlu